ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24–94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43–23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΤΡΙΤΗ
26
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1967
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΒ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6942

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑΝ ΤΗΣ

Ἔχουν ἰδικόν των τρόπον σκέπτεσθαι, ἰδικήν των νοοτροπίαν, ἰδικόν των πολιτισμὸν οἱ Σκανδιναυοί. Εἰμπορεῖ νὰ τὰ ἀποδέχεσθε ἢ νὰ διαφωνῆτε. Εἰμπορεῖ νὰ ἐνθουσιάζεσθε ἢ νὰ καταλαμβάνεσθε ἀπὸ ἀποστροφὴν διὰ τὴν εὐκολίαν, αἴφνης, μὲ τὴν ὁποίαν διαχειρίζονται κεφαλαιώδη θέματα τῆς ζωῆς· εἴτε διὰ τὴν ἐλευθεριότητα, μὲ τὴν ὁποίαν ἀντιμετωπίζουν καταστάσεις, ἐμπιπτούσας ἀλλοῦ εἰς τὸ αἴσθημα τῆς δημοσίας αἰδοῦς. Δὲν εἰμπορεῖτε ὅμως νὰ ἐπέμβητε εἰς τὰς συνθήκας διαβιώσεώς των, εἰς τὴν πολιτικήν των διάρθρωσιν, εἰς τὴν καθεστωτικήν των ἰδιοσυστασίαν, εἰς τοὺς διπλωματικοὺς προσανατολισμούς των. Διότι ἀποτελοῦν πρωτοβουλίας καὶ εὐθύνην των, δικαιώματά των, πορείας τῆς ἀπολύτου ἐκλογῆς των. Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ αὐστηρὰ ἀποχὴ ἀπὸ οἱανδήποτε ἀνάμιξιν, αὐτὸς ὁ πλήρης σεβασμὸς πρὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις των, αὐτὴ ἡ εὐαίσθητος προσοχὴ εἰς ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὴν ἐθνικὴν αὐτοδυναμίαν των, χαράσσει καὶ τὴν διαχωριστικὴν ἐκείνην γραμμήν, ἐπὶ τῆς ὁποίας, κατ' οὐσίαν, ἰσορροποῦνται αἱ διεθνεῖς σχέσεις.

Ἀλλοίμονον, πάντως, ἐὰν μεταξὺ κρατῶν ἀφήνετο ἀνεμπόδιστος ἡ ἀλληλοεπέμβασις. Ἀλλοίμονον, ἐὰν ἀμοιβαίως ἐδημιουργοῦντο θύλακες, ἐὰν αἱ ἀναμίξεις ἐθεωροῦντο φυσιολογικαί, ἐὰν αἱ θελήσεις τῶν μὲν ἐνήργουν ἐπὶ τῶν δέ Τότε καὶ αἱ εἰλικρινέστεραι συναδελφώσεις καὶ αἱ ἀποδοτικώτεραι συμμαχίαι θὰ μετεβάλλοντο εἰς πεδίον παρεξηγήσεων διὰ νὰ καταλήξουν, τελικῶς, εἰς ἑστίας προστριβῶν. Καί, βεβαίως, αἱ προστριβαὶ ἀπωθοῦν. Ὀδηγοῦν εἰς κλῖμα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον δὲν εὐδοκιμοῦν οἱ δεσμοί. Καὶ ὄχι σπανίως παρασύρουν εἰς ἐκβάσεις ἐντελῶς ἀντιθέτους τῶν ἠθελημένων.

Πολὺ φοβούμεθα, ὅτι πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν φέρουν αἱ ἀπὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου καὶ ἐντεῦθεν ἐπελάσεις τῆς Σκανδιναυϊκῆς ἰσχυρογνωμοσύνης. Εἶναι, ὄντως, περίεργον, ὅτι αἱ πολιτισμέναι αὐταὶ χῶραι, τὰς ὁποίας, λόγῳ τοῦ βαθμοῦ ἐξελίξεώς των, θὰ ἤλπιζε κανεὶς ἀνοικτὰς εἰς πνεῦμα ἀντικειμενικότητος, ἀμεροληψίας καὶ κατανοήσεως, ἔχουν πρωτοστατήσει καὶ ἀφήνονται ἐπαναληπτικῶς εἰς ἀθλιότητας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ αὐταὶ αἱ ἀθλιότητες δὲν μειώνουν ἁπλῶς τὴν νοημοσύνην των, ἀλλὰ καὶ θίγουν τὴν διεθνῆ πίστιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀλληλοσεβασμοῦ. Εἰδικῶς δέ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, διεγείρουν τὴν ἐθνικὴν καὶ δημοκρατικὴν φιλοτιμίαν εἰς ζωηρὰν ἀγανάκτησιν, μετέχουσαν ἐκρηκτικῆς ὀργῆς. Εἶναι, δηλαδή, παράδοξον, ὅτι οἱ Σκανδιναυοὶ ἐμφανίζονται καταληφθέντες ἀπὸ ὑστερίαν ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι ἐρμηνεύουν, θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς προκαλῇ ψυχικὴν εὐεξίαν. Διότι ψυχικὴν εὐεξίαν προκαλεῖ εἰς αὐτοδιαφημιζομένους δημοκρατικοὺς ἡ ἔγερσις ἑνὸς εὐγενοῦς, ὑπερηφάνου καὶ μεγάλου Λαοῦ, ὅπως διὰ τοῦ Στρατοῦ διασώσῃ τὴν Δημοκρατίαν. Καί, ἐκ πολλῶν αἰτίων, εἶχε περιαχθῆ, πρὸ τῆς 21ης Ἀπριλίου, εἰς τραγικὴν ἔκπτωσιν ἡ ἔννοια τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἑλλάδι. Ἐὰν οἱ Ἕλληνες δὲν ἀντέδρων εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ καλπάζοντος πρὸς τὸν ἐρυθρὸν δήμιον δημοκρατικοῦ ἰδεώδους, θὰ ἦσαν κατώτεροι τῆς ἱστορίας των, τῶν ἀγώνων των, τῶν θυσιῶν των ὑπὲρ αὐτοῦ. Τὸ ὅτι διὰ τῆς εὐγενεστέρας ἐκπροσωπήσεώς των ἐρρίφθησαν εἰς τὴν προσπάθειαν ἀποκαταστάσεως ἀληθοῦς Δημοκρατίας, θὰ ἔπρεπε νὰ χαροποιῇ τὴν ἐλευθέραν κοινωνίαν τῶν Λαῶν.

Καὶ ἑνῷ θὰ ἐνόμιζε κανείς, ὅτι μόνον ὁ διεθνὴς κομμουνισμὸς θὰ ἦτο ὁ τεθλιμμένος, ὅπερ καὶ εὐεξήγητον, ἀφοῦ ἡ μελλοθάνατος Δημοκρατία τῆς Ἑλλάδος ἀναλαμβάνει καὶ ἑνῷ θὰ ἐνόμιζεν ὅτι μόνον οἱ ἐπίδοξοι ἐκτελεσταὶ τῶν ἐλευθεριῶν θὰ ἐφρύαττον διὰ τὴν διαφυγὴν των ἀπὸ τὸ φάσγανον· καὶ ἑνῷ θὰ ἐνόμιζε κανείς, ὅτι μόνον οἱ ἐργάται τοῦ ἀφανισμοῦ, οἱ ὁποῖοι τόσον ἐβύθισαν εἰς πένθος, κατὰ τὸ παρελθόν, θὰ εἶχαν λόγον νὰ ὠρύωνται, ἔκπληκτος διαπιστώνει, ὅτι μὲ αὐτοὺς ὠρύονται καὶ ἄλλοι, εἰς πεῖσμα τῆς στοιχειώδους ἐντιμότητος καὶ λογικῆς. Καὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄλλοι ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὤφειλαν, κατ' οὐσίαν, ἐνδιαφέρον ἔντιμον ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, στοργὴν διὰ τὴν τύχην της καὶ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ἱστορικὴν προστασίαν της ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν Στρατόν. Ἀντ' αὐτοῦ, κρώζουν καὶ μαίνονται καὶ παραληροῦν. Καὶ διερωτᾶται: Τί, τέλος πάντων, συνέβη εἰς τοὺς Σκανδιναυούς; Ἦσαν μήπως συνοδοιπόροι τῶν ὑποψηφίων δημίων; Ὄχι. Μήπως διασάλευσις φρενῶν; Μήπως παράκρουσις; Μήπως μέθη, ποὺ τοὺς αὐτοκακοποιεῖ καὶ τοὺς αὐτοδυσφημεῖ;

Ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συμβαίνῃ εἰς τὴν Σκανδιναυΐαν, ἡ Ἑλλὰς ἀδιαφορεῖ. Ἐξήντλησε τὰ ὅρια τῆς πειθοῦς. Ἐξήντλησε τὴν τεχνικὴν φωτισμοῦ τῶν γεγονότων. Θέλουν νὰ τὸ ἐννοήσουν οἱ φίλοι Λαοί; Ἔχει καλῶς. Δὲν θέλουν; Ἀδιάφορον. Ἡ Ἑλλὰς θὰ συνεχίσῃ τὴν πορείαν της. Καὶ καμμία παρέμβασις δὲν πρόκειται νὰ τὴν ἐπηρεάσῃ. Ἅπαξ ἔτι ἐξηγούμεθα: Ἡ Ἑλλὰς διὰ τοὺς Ἕλληνας πρῶτον. Καὶ ἡ Δημοκρατία χάριν τοῦ Λαοῦ. Ὄχι χάριν τῶν ἐχθρῶν του.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΡΙΜΙΝΙ

ΑΝΑΠΑΥΘΗΤΕ! Η ΕΛΛΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟΝ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΕΧΑΡΑΞΑΤΕ ΚΑΙ ΧΑΡΙΝ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΣΕΙΣ ΕΠΕΣΑΤΕ

Λόγος τοῦ κ. Σπαντιδάκη ἐπὶ τῇ 23ῃ ἐπετείῳ

—ΑΙ ΕΝΟΠΛΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΣΕΒΑΣΘΗΣΑΝ—
ΤΟ ΒΑΡΥ ΦΟΡΤΙΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν χθὲς εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἡρώου Ριμινιτῶν - Ἱερολοχιτῶν Νέων Λιοσίων ἐπιμνημόσυνος δέησις, ἐπὶ τῇ 23ῃ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Ρίμινι.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Βασιλέως, ὁ ἐκ τῶν ὑπασπιστῶν αὐτοῦ συνταγματάρχης κ. Προεσπόπουλος, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργὸς Ἀμύνης κ. Σπαντιδάκης, ὁ ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Ἀνδρουτσόπουλος καὶ ἄλλοι.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἐπηρήθη σιγὴ ἑνὸς λεπτοῦ εἰς μνήμην τῶν ἡρωϊκῶς πεσόντων.

Ἐπὶ τῆς σημασίας τῆς ἐπετείου τῆς μάχης τοῦ Ρίμινι, ὡμίλησεν ὁ κ. Σπαντιδάκης, ὁ ὁποῖος μεταξὺ τῶν ἄλλων, εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἀνήκει, εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς νὰ χαράσσῃ αὕτη εἰς τὸν κόσμον τὴν ὁδὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀξίας. Νὰ χαράσσῃ τὴν ὁδόν, ὅταν ἄλλοι ἀριθμητικῶς ἰσχυρότεροι λαοὶ ἔκριναν ὅτι δὲν ὑπῆρχεν ἑτέρα λύσις παρὰ μόνον ἡ ἁπλῆς ὑποταγὴ εἰς τὴν βίαν τοῦ ξένου κατακτητοῦ. Ἐπέπρωτο, ἐν μέσῳ τῆς καθολικῆς σχεδὸν καὶ ἀπελπιστικῆς κάμψεως τῶν ἄλλων λαῶν, ἡ Ἑλλὰς τοῦ Λεωνίδα νὰ γράψῃ καὶ πάλιν, εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς ἀνθρωπότητος, τὴν 28ην Ὀκτωβρίου Καὶ μετὰ τὰς ἀπαραμίλλους θυσίας τῶν μετώπων τῆς Βορείου Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Κρήτης, τὰ τέκνα της — ὁ ἀπομείνας ἀνθὸς ἔθνους — ὠθούμενα ἀπὸ τὴν αἰωνίαν καὶ μοναδικὴν δύναμιν τῆς φυλῆς μας, ἔσπευσαν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν νὰ ἀνασυγκροτηθοῦν διὰ νὰ συνεχίσουν τοχέως τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν μὲ ἀκλόνητον τὴν πίστιν διὰ τὴν τελικὴν νίκην.

»Καὶ νέας σελίδας ἡρωϊκῶν

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΛΛΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ἡ σύγχρονος ἐπιδρομὴ ἦτο περισσότερον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὴν λαίλαπα τοῦ Ξέρξου

Ο κ. ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΩΜΙΛΗΣΕ ΠΡΟΧΘΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Παρουσία τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Βασιλέως πλοιάρχου κ. Σταμούλη, τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Σπαντιδάκη, τοῦ ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας κ. Ἀθανασίου, τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α., τῶν ἀρχηγῶν τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ἀστυνομίας, τῶν πρεσβευτῶν Καναδᾶ, Αὐστραλίας, Νοτίου Ἀφρικῆς, Λιβάνου, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολικῆς καὶ τῶν δημάρχων Πειραιῶς, Σπάρτης καὶ Σαλαμῖνος, ἐφωτάσθη τὴν 5.30 μ.μ. χθὲς ἡ ἐπέτειος τῆς ναυμαχίας τῆς Σαλαμῖνος, εἰς τὸν ὅρμον Καματεροῦ τῆς ὁμωνύμου νήσου.

Ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὡμίλησεν ὁ κ. Σπαντιδάκης, ὁ ὁποῖος, εἶπε, μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἰδιαιτέρως, αἰσθάνεται ὅτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ εἶναι καὶ ἰδική της. Ἡ 21η Ἀπριλίου, ἑορτάζει τὴν Σαλαμῖνα της! Ἀλλά, ἐὰν οἱ Ἀθηναῖοι, πρὸ 2.500 ἐτῶν περίπου, ἐχρειάσθη καὶ εἶχον τὸν χρόνον νὰ ἐρωτήσουν δὶς τὸ Μαντεῖον τῶν Δελφῶν, περὶ τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας των ἐκ τοῦ ἀφανισμοῦ, ἡμεῖς, οὔτε τὸν χρόνον, οὔτε ἀπορίαν ἐπιλογῆς τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας εἴχομεν κατὰ τὰς δραματικὰς ἡμέρας τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου.

»Ἡ σύγχρονος ἐπιδρομὴ κατὰ τῆς χώρας μας, ἦτο περισσότερον ἐπικίνδυνος ἀπὸ τὴν τότε λαίλαπα τοῦ Ξέρξου. Διότι εἶχε βοηθηθῆ, εἶχε προετοιμασθῆ καὶ ἐκ τῶν ἔνδον, ἐκ τῆς κακῆς διακυβερνήσεως καὶ ἐκ τῆς ξενοκινήτου διαβρώσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τῶν ὀργανισμῶν, τῶν συνειδήσεων.

»Ἡ Ἐπανάστασις τῆς 21ης Ἀπριλίου, ὕψωσε τὸ τεῖχος τῆς ἀμύνης καὶ τῆς ὁριστικῆς σωτηρίας τοῦ Ἔθνους.

»Σήμερον μὲ θάρρος καὶ μὲ δύναμιν, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις μὲ τὸν λαοφιλῆ Βασιλέα, προχωρεῖ τὴν ὁδὸν τῆς ἀναμορφώσεως, τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἰδοὺ διατὶ ἑορτάζει τὴν ἀθάνατον μάχην τῆς Σαλαμῖνος».

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου τοῦ κ. Σπαντιδάκη, ἔγινε ρῖψις ἀλεξιπτωτιστῶν, ἐνῶ παραλλήλως βατραχάνθρωποι, ἀνετίνασσαν ὁμοίωμα ἀρχαίας τριήρεως.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΜΠΝΕΥΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ, ΤΗΝ ΕΥΠΡΕΠΕΙΑΝ, ΤΟ ΤΙΜΙΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΤΙΚΩΣ ΥΠΗΡΕΤΕΙΝ

Ὁμιλία τοῦ Νομάρχου κ. ΛΑΔΑ πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν

Β'

Ἀνάγκη πᾶσα νὰ δικαιώσωμεν τὰς προσδοκίας του. Οὐδεμία καθυστέρησις, ἡ λιποψυχία, ἡ ἀναβλητικότης συγχωρεῖται. Ἤ τώρα, ἢ ποτέ.

Ἀναμετρήσατε τὰς εὐθύνας σας Κύριοι συνεργάται, συντονίσατε καὶ ἐντείνατε τὰς προσπαθείας σας, ἐνισχύσατε τὴν πίστιν σας, ἀναπροσαρμόσατε καὶ ἐκσυγχρονίσατε τὰς μεθόδους ἐργασίας σας, ἀνταποκριθῆτε ἐπιτυχῶς καὶ θαρραλέως, ὡς ἐπιβάλλουν οἱ καιροί, εἰς τὸ δυσκερὲς καὶ ἐπίμοχθον, ἀλλὰ δημιουργικὸν καὶ ὡραῖον ἔργον, τὸ ὁποῖον μᾶς ἀναμένει.

Ἐπιδιώξατε μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ μοχθήσατε μὲ φρόνησιν ὅπως ἐξυγιανθοῦν, ὀργανωθοῦν, ἐκσυγχρονισθοῦν καὶ ἀποθοῦν ἀληθῶς ἀποδοτικαὶ αἱ ἀξιαι τοῦ προορισμοῦ των — ὡς κυψέλαι γονίμου δραστηριότητος — αἱ Ὑπηρεσίαι σας, ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ Ὑπηρεσίαι.

Ἐμπνεύσατε τὴν ἀρετήν, τὴν εὐπρέπειαν, τὸ ὀρθῶς, τιμίως καὶ ἀποδοτικῶς ὑπηρετεῖν. Παραδειγματίσατε καὶ καθοδηγήσατε ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῶν Κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ὅπως ἴσταται καὶ βαδίζει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν ὁδόν, ὅπως ἀγωνίζεται καὶ μοχθῇ πάντοτε διὰ τὸ καλὸν τοῦ συνόλου, ὅπως ὑπηρετῇ καὶ ἐργάζηται πιστῶς, τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως. Κατευθύνατε τὴν φιλεργίαν καὶ φιλοτιμίαν τῶν ἐντίμων δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τοὺς βασικοὺς στόχους τῆς Ἐθνικῆς μας Πολιτικῆς καὶ κατοστήσατε τούτους ἀπολύτως δημιουργικούς, ἀποδοτικοὺς καὶ ἱκανοὺς νὰ παρακολουθήσουν καὶ ἀποφασιστικῶς συμβάλουν εἰς τὴν ἀνοδικὴν πορείαν τοῦ Ἔθνους.

Αἱ ὑποχρεώσεις καὶ αἱ εὐθῦναι τῶν Κρατικῶν λειτουργῶν καὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον ταῦτα, ὡς διαγράφονται εἰς τὸ Σύνταγμα, τὸν Ὑπαλληλικὸν Κώδικα καὶ τοὺς συναφεῖς νόμους, ἐνέχουν πάντοτε ἰδιαιτέραν σημασίαν πρέπει νὰ ἐπισημανθοῦν ἐντόνως κατὰ τὴν παροῦσαν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκεται ἡ παγίωσις τῆς νομιμότητος, ἡ ἐξυγίανσις καὶ ἀνύψωσις τοῦ δημοσίου βίου καὶ ἡ ἀναδιοργάνωσις καὶ ἀνασύνταξις τῶν Κρατικῶν Ὑπηρεσιῶν αἱ τίνες ἀποτελοῦν βασικὴν προϋπόθεσιν τῆς Ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας καὶ ἀναγεννήσεως.

Θεμελιῶδες καὶ ὑπέρτατον καθῆκον παντὸς δημοσίου λειτουργοῦ καὶ ὑπαλλήλου εἶναι ὅτι τυγχάνει ἐκτελεστὴς τῆς θελήσεως τοῦ Κράτους καὶ ὑπηρετεῖ τὸν λαόν, ὀφείλει δὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη.

Οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι πρέπει νὰ εἶναι Ἕλληνες ἀληθεῖς. Νὰ ἔχουν βαθυτάτην πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰ Ἑλληνοχριστιανικὰ ἰδεώδη. Οὐδεὶς συμβιβασμὸς καὶ οὐδεμία ἐπιφύλαξις χωρεῖ ἐν προκειμένῳ. Ἡ ὑλιστική, ὁλοκληρωτική καὶ φθοροποιὸς κομμουνιστικὴ ἰδεολογία, μὴ δυναμένη νὰ ἔχῃ πλέον οὐδεμία θέσιν εἰς τὴν ἀναγεννωμένην Ἑλλάδα, παντελῶς ἀπόβλητος διὰ τὰς Κρατικὰς ὑπηρεσίας, ὑπὸ οἱοδήποτε προσωπεῖον καὶ ἂν ἤθελε παρουσιασθῆ. Ὁ Κρατικὸς μηχανισμὸς πρέπει νὰ ἀποκαθαρθῇ παντελῶς, ἀπὸ οἱονδήποτε παραμένοντα εἰσέτι δολιοφθορέα.

Περαιτέρω οἱ Κρατικοὶ λειτουργοὶ πρέπει νὰ ἔχουν εἰς ὕψιστον βαθμὸν ἀνεπτυγμένον τὸ συναίσθημα τῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀποστολῆς των. Ἔχουν ταχθῆ ἵνα ὑπηρετοῦν καὶ πρέπει νὰ ὑπηρετοῦν τιμίως, εὐσυνειδήτως καὶ ἀποδοτικῶς. Ἀποστολή των εἶναι ἡ εἰς τὸν ἀνώτερον δυνατὸν βαθμὸν ἱκανοποίησις τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, ἡ ἀποτελεσματικὴ ἐξυπηρέτησις τῶν ἐννόμων συμφερόντων ἁπάντων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν, ἡ παγίωσις τῆς νομιμότητος, καὶ, δι' αὐτῆς, ἡ ἐξασφάλισις τῆς εὐημερίας τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἑνὸς ἑκάστου πολίτου πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ταχεῖα, ἄμεσος καὶ ἀποτελεσματική. Ἡ δισμεσολάβησις τρίτων προσώπων εἶναι παντελῶς ἀπαράδεκτος, ἀπαγορευομένη ἄλλωστε καὶ διὰ νόμου. Αἱ περιπτώσεις γραφειοκρατικαὶ διατυπώσεις — ἡ πληγὴ αὕτη ἡ ὁποία ἐπεσώρευσε τόσα δεινὰ καὶ εἰς τὴν Πατρίδα μας — πρέπει νὰ λείψῃ. Πρέπει πάση θυσία νὰ δημιουργηθῇ ἡ ἀγαθὴ σχέσις καὶ διάθεσις, ὁ ἀπαραίτητος δεσμὸς καὶ ἡ κατανόησις μεταξὺ Κράτους (ὀνομαστὶ ὑπαλλήλων) καὶ πολιτῶν.

Πρὸς τοῦτο πρέπει νὰ ἐπιτευχθῇ τάχιστα ἡ δραστηριοποίησις ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ταχύρρυθμος καὶ συγχρονισμένη λειτουργία αὐτῶν, ἡ ἀνάληψις γονίμων καὶ δημιουργικῶν πρωτοβουλιῶν, ἡ ἐπίμονος ἐπιδίωξις τῆς καθολικῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἡ πρόβλεψις καὶ ἐγκαιρος ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων καὶ ἀναγκῶν του, ἡ ἐπίμονος ἐπιδίωξις διαρκῶς ἀγαθοῦ καὶ ὠφελίμου ἀποτελέσματος. Νὰ ὑπάρχῃ πάντοτε ἀγάπη διὰ τοὺς πολίτας, φρόνησις εἰς τὴν λῆψιν ὀρθῶν ἀποφάσεων, δύ

—ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 3ην ΣΕΛΙΔΑ

Τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Πατρῶν

Καίτοι ὁ χρόνος λειτουργίας τοῦ Γ' Πανεπιστημίου (Πατρῶν) εἶναι βραχὺς καὶ ὡς ἐκ τούτου αἱ τυχὸν ἐλλείψεις του δικαιολογοῦνται, ἐν τούτοις, πιστεύεται γενικῶς ὅτι αἱ ἱδρυθεῖσαι Σχολαὶ τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῆς μονάδος, ἀπέδωσαν σχεδὸν ἱκανοποιητικῶς εἰς τὸν τομέα καταρτίσεως τῶν φοιτητῶν. Καὶ ἀξίζει νὰ ἐκφρασθῇ ἔπαινος πρὸς τὸ διδακτικὸν προσωπικόν, τὸ ὁποῖον μοχθεῖ, ὄντως, πρὸς τοῦτο. Ὑφίσταται ὅμως μία κατάστασις ἀπαράδεκτος καὶ ἀδικαιολόγητος. Πρόκειται διὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ Πανεπιστημίου, ἥτις εὑρίσκεται μακρὰν τοῦ πνευματικοῦ μας Ἱδρύματος. Διαβιοῦν εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ἔχουν τὰ γραφεῖα ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Γ' Πανεπιστημίου. Δὲν ἀμφισβητεῖται τὸ ἐνδιαφέρον τῶν καθ' ὅλα ἀξίων τούτων ταγῶν τῆς ἐπιστήμης διὰ τὸ νέον Πανεπιστήμιον. Ἡ ἀπόστασις, ἐν τούτοις, ἡ ὁποία ὑπάρχει ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Ἱδρύματος, τὰς Πάτρας, μέχρι τῶν διαμερισμάτων - γραφείων τῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς Ἀθήνας, πᾶν ἄλλο παρὰ αἰσιοδόξους προβλέψεις ἐπιτρέπει. Εἶναι, λοιπόν, ἐκ τῶν πραγμάτων ἀναγκαία ἡ μεταφορὰ τῆς «κεφαλῆς» τοῦ Γ' Πανεπιστημίου εἰς τὸν «κορμόν» του. Πᾶσα ἄλλη λύσις δὲν θὰ διακρίνεται διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν της καὶ δὲν θὰ συμβιβάζεται μὲ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἁρμοδίων, ἔναντι τοῦ διανύοντος τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν πνευματικοῦ μας Ἱδρύματος. Ἀπτὴ ἀπόδειξις τῶν ἰσχυρισμῶν μας ἀποτελεῖ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐνῷ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ ἐπιλέκτου ὑπουργοῦ κ. Ν. Μακαρέζου, διέθεσεν — ὡς πρώτην δόσιν — τὸ ποσὸν τῶν 10 ἑκατομμυρίων δρχ. διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων, παρὰ τὸν χῶρον ἀνεγέρσεως τῶν κτιριακῶν συγκροτημάτων τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ ὅλη διαδικασία δὲν ἐκινήθη κἄν μέχρι τοῦδε. Καὶ — ἂς μὴ τὸ ἀποκρύπτομεν πλέον — οἱ προϋπάρχοντες κίνδυνοι διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ Γ' Πανεπιστημίου, πολλαπλασιάζονται... Συσσωρεύονται καὶ νέα νέφη εἰς τὸν ὁρίζοντα τοῦ Ἀνωτάτου Πνευματικοῦ μας Ἱδρύματος. Οἱ καιροὶ οὐ μενετοί! Ἂς ἐνεργήσουν οἱ παράγοντες τῆς πόλεώς μας διὰ τὴν ἔγκαιρον ὁλοκλήρωσιν τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτηρίου. Διότι, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, καθ' ἃς δὲν ἐξασφαλίζεται ἡ πλήρης εὐρυθμία τῆς λειτουργίας του, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποκλείσῃ τὸ ἐνδεχόμενον καταργήσεως τοῦ αὐτοκεφάλου του. Καὶ τῆς ἐντάξεως τῶν Σχολῶν του εἰς ἄλλο Πανεπιστήμιον. Ἡ προειδοποίησις διὰ τοὺς διαγραφομένους κινδύνους εἶναι σαφής. Καὶ δὲν θὰ ὑπάρξῃ δικαιολογία ἐπαρκὴς δι' ἐκείνους τοὺς παράγοντας τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ σπεύσουν νὰ ἀναπτύξουν τὸ ὅλον θέμα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ ἐμπλουτισμὸς τῶν ἐργαστηρίων δι' εἰδικῶν ὀργάνων, ἡ πλήρωσις τῶν κενῶν καθηγητικῶν ἑδρῶν, ἡ μεταφορὰ τῆς ἕδρας τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς εἰς Πάτρας καὶ ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τῶν κτιρίων, θὰ ἀποτελέσουν τὰ βασικὰ στοιχεῖα τῆς ἑδραιώσεως καὶ ἀπροσκόπτου λειτουργίας τοῦ Πανεπιστημίου Πατρῶν.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ 20ΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 25.— Τὴν 7.40 μ.μ. ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τοῦ 20οῦ Πανελλαδικοῦ συνεδρίου τῆς ΑΔΕΔΥ. Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ προέδρου τοῦ συνεδρίου, ὁ Βασιλεὺς ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἆθμα καὶ κηρύσσων τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εἶμαι πράγματι πολὺ εὐτυχὴς, ποὺ μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία καὶ ἐφέτος νὰ ἔλθω κοντά σας. Ξέρετε πολὺ καλὰ καὶ ἀπὸ